

Jeg vil nu gerne gaa lidt videre og sige, at det ikke alene i alt Fald for mig og for mit Parti er Hensynet til Kvinderne, der dikterer os ikke alene Velvillie og ubetinget Tilslutning til og Anbefaling af det foreliggende Lovforslag, men det er ogsaa af Hensyn til Samfundet. Vi har glædet os over, at det Valg, der blev afholdt sidste Sommer, det første, hvor Kvinderne havde Ret til at deltage i Valget til Rigsdagen, viste en saa ualmindelig Tilslutning ogsaa fra Kvindernes Side. Alene denne Tilslutning kunde i og for sig være fuldstændig tilstrækkelig Begrundelse for det her foreliggende Lovforslag, man behøver ikke at henvise til andet. Det er et Vidnesbyrd om, at Kvinderne har forstaaet, at Rettighederne fører med sig, at de ogsaa faar Pligter eller, som jeg hellere vil sige, faar det Ansvar, der altid følger med at have Ret til at deltage i det offentlige Liv. Vi er fra Venstres Side overbeviste om, at ligesom der paa de Omraader, hvor Kvinderne hidtil har faaet Lov til at være med, ikke mindst paa det politiske Omraade, er blevet tilført det offentlige Liv meget betydningsfuldt og godt i Retning af at skaffe baade sandere og sundere Forhold til Stede, saaledes vil det vise sig, naar Kvinderne nu faar samme Adgang som Mændene til at overtage Tjenestestillinger og Hverv, at de ogsaa paa Administrationens Omraade eller i det hele de Omraader, her er Tale om at give Kvinder samme Adgang til som Mændene, vil tilføre Samfundet nyt Blod, idet de paa mange Omraader baade ved Administration og ved offentlig Virksomhed i det hele vil blive kaldt frem; og Deltagelsen fra Kvindernes Side vil bidrage mægtigt til, at der kan komme en Fornyeelse, hvad ikke mindst de sidste Tider synes mig at bære tilstrækkelig Vidnesbyrd om er i høj Grad tiltrængt. Vi har altsaa Lov til at glæde os over, at der er Udsigt til, at vi ogsaa ad den Vej skal vinde frem til bedre Forhold. Jeg haaber paa, at Kvinderne vil forstaa, som de har forstaaet det hidtil, at det, at de nu faar samme Adgang til at overtage Tjenestestillinger og saadanne Hverv, som de hidtil ikke har haft Adgang til, vil bevirke, at en Del Kvinder virkelig ogsaa kommer til at overtage saadanne Stillinger. Jeg ved nok, at der siges, at Kvindens Plads er først og fremmest i Hjemmet. Hun skal skabe Hygge i Hjemmet og specielt tage sig af Børnenes Opdragelse. Det er i og for sig rigtigt, det kunde ikke falde

mig ind at bestride det; tværtimod. Men jeg vil nu have Lov til at føje til, at jeg er ikke sikker paa, at det er fuldstændig frit for Egoisme, naar Mændene har været noget tilbøjelige til at sige Kvinderne saa mange kønne Ord om deres Betydning for Hjemmene. Det kan maaske i nogen Grad have været dikteret ud fra den stiltiende Opfattelse, at det er rart nok at kunne sige noget saadant overfor Kvinderne, saa er det, ligesom man selv har Lov til at tage det noget lettere. De Grunde til at tale kønt for Kvinderne, at de gør Hjemmene hyggelige og tager sig af Børnenes Opdragelse, skal vi ikke underkende. Men ellers vil jeg som Mand hævde, at vi Mænd vil ogsaa have vor Part af, at det bliver et Hjem, og det skal ikke overlades til Husmoderen alene at gøre Hjemmet hyggeligt og opdrage Børnene. Manden er ogsaa nødvendig her og kan gøre et Arbejde, som Kvinderne daarligt kan undvære. Men ved Siden af som Mand at ville have Lov til at hævde det, vil jeg føje til, at jeg ogsaa vil holde paa, at det kan lade sig gøre for en Mand, som har en eller anden offentlig Stilling, at være noget baade for sit Hjem og sine Børn, det vilde se forfærdelig galt ud ikke mindst for os Rigsdagsmænd, hvis det at have et offentligt Hverv var uforeneligt med at være noget for sit Hjem og sine Børn. Men ligesom jeg altsaa vil hævde, at dette lader sig gøre for Mændenes Vedkommende, vil jeg paastaa, at det ogsaa lader sig gøre for Kvindernes Vedkommende, og de Kvinder, som er Medlemmer af dette Ting, og ogsaa de Kvinder, som er Medlemmer af det andet Ting, vil utvivlsomt hævde, at det, at de gaar ind i offentlig Virksomhed, ikke betyder, at de skal forsømme deres Hjem og deres Børn. Jeg tror, at netop det, at Kvinderne faar Lejlighed til at gøre deres Indsats paa mange flere Omraader i det offentlige Liv, vil bidrage til, at der paa en Mængde Sager vil blive taget baade mere praktisk og mere kvindeligt, end Tilfældet hidtil har været, og det tror jeg, vi har Grund til at glæde os over.

Idet jeg slutter med at gentage min og mit Partis Anbefaling af det foreliggende Lovforslag, udtaler jeg Haabet om, at det maa blive til Glæde ikke alene for Kvinderne, men ogsaa for os Mænd, og til Gavn for Samfundet, at Kvindernes Indsats i det offentlige Liv bliver større end hidtil derigennem, at Kvinderne opnaar Adgang til de forskellige Embeder og Virksomheder.